

บทที่ 4

การวิเคราะห์เปรียบเทียบวิธีการแบ่งรายการงานก่อสร้าง

จากบทที่ 3 ได้ศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างหมวดงานที่เหมาะสม ต่อไปจะได้ทำการวิเคราะห์ถึงวิธีการแบ่งรายการงานในแต่ละหมวดงาน แต่เนื่องจากข้อมูลแต่ละส่วน ไม่ว่าจะเป็นมาตรฐานระบบการแยกแยะและจัดเก็บข้อมูล มาตรฐานการวัดเนื้องานก่อสร้าง และตัวอย่างบัญชีรายการปริมาณงานก่อสร้าง มีการแบ่งงานก่อสร้างออกเป็นหมวดหมู่แตกต่างกันไป ในที่นี้จึงจะทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยยึดแนวทางตาม FRAMEWORK ที่เสนอในบทที่ 3 เป็นหลัก โดยจะทำการวิเคราะห์ใน 3 ประเด็น คือ ความครบถ้วนของงาน ความแตกต่างของต้นทุน และลักษณะพิเศษเฉพาะของงาน

4.1 ประเด็นความครบถ้วนของงาน

ตามที่ได้กล่าวมาแล้วว่า ข้อมูลแต่ละส่วนมีการจัดหมวดงานที่แตกต่างกันไป และในแต่ละหมวดงานก็มีการแบ่งรายการงานที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นการวิเคราะห์ในประเด็นความครบถ้วนของงาน จึงจะขอแสดงการวิเคราะห์ในหมวดงานคอนกรีตหล่อในที่ โดยสรุปเป็นตารางเปรียบเทียบการแบ่งรายการงานในหมวดดังกล่าวของข้อมูลแต่ละส่วน ในภาคผนวก จ.

เมื่อพิจารณาจากตารางในภาคผนวก จ. พบว่าการแบ่งรายการงานในหมวดคอนกรีตหล่อในที่ มีการแบ่งใน 3 ลักษณะ ดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 สรุปลักษณะการแบ่งรายการงานในหมวดงานคอนกรีตหล่อในที่

ข้อมูล	แบ่งโดยระบุเป็นวิธีการแบ่งงาน (CLASSIFICATION METHOD)	แบ่งโดยระบุเป็นประเภทของงาน (TYPE OF WORK)	แบ่งโดยระบุเป็นรายการงานชัดเจน (ITEMS)
UCI		✓	
CI/SfB		✓	
มาตรฐานฯ อังกฤษ		✓	
มาตรฐานฯ ออสเตรเลีย	✓		
มาตรฐานฯ นิวซีแลนด์		✓	
มาตรฐานฯ อินเดีย		✓	
ร่างมาตรฐานฯ ของไทย		✓	
P1 - P15			✓

การแบ่งโดยระบุเป็นวิธีการแบ่งงาน (CLASSIFICATION METHOD) ได้แก่ มาตรฐานฯ ประเทศออสเตรเลีย ซึ่งแบ่งงานออกเป็น

- A). DIFFERING QUALITIES AND CLASSES OF CONCRETE
- B). VARIOUS STRUCTURE ELEMENTS, SUCH AS PILE CAPS, FOOTING, BEAMS, SLABS, STEEL ENCASINGS.
- C). DIFFERING TYPES OF STRUCTURAL ELEMENTS, SUCH AS RAFT FOUNDATION, MAIN COLUMN FOOTING, SECONDARY COLUMN FOOTING, SLUICE, VARIOUS TYPES OF LARGE PITS.
- D). DIFFERING METHODS OR TYPES OF CONSTRUCTION, SUCH AS HORIZONTAL AND SLOPING FLOORS, PLACING UNDER WATER.

สำหรับตัวอย่างการแบ่งโดยกำหนดเป็นประเภทของงาน (TYPE OF WORK) เช่น ร่างมาตรฐานฯ ของประเทศไทย แบ่งงานคอนกรีตหล่อในที่ออกเป็น

- ก). ฐานราก
- ข). กำแพง
- ค). แผ่นพื้นอาคาร ระเบียง (BALCONIES) แผ่นพื้นสะพาน หลังคาทางเข้า (CANOPY) และแผ่นพื้นลักษณะอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน

- ง). เสา ตอม่อ และเสาเรียว (STRUTS)
- จ). คาน และทับหลัง (LINTEL)
- ฉ).
- ช).

ในส่วนของบัญชีรายการปริมาณจะมีการแบ่งโดยกำหนดเป็นรายการชัดเจน เช่น

1. คอนกรีตหยาบกำลังอัด 150 กก./ตร.ชม.
2. คอนกรีตพื้นกำลังอัด 240 กก./ตร.ชม.
3. คอนกรีตเสากำลังอัด 320 กก./ตร.ชม.
4.

เมื่อพิจารณาในแง่ความครบถ้วนของงานแล้ว การที่กำหนดเป็นประเภทของงาน หรือรายการงาน โดยตรง มีข้อเสียคือยากที่จะกำหนดให้ครบถ้วน และมีความยืดหยุ่นน้อยในกรณีที่มีลักษณะการทำงานเปลี่ยนแปลงไป หรือมีงานใหม่ๆ เกิดขึ้น เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการก่อสร้าง ตัวอย่างเช่น ในมาตรฐานฯ ของประเทศอินเดีย แบ่งงานคอนกรีตหล่อในที่ออกเป็น ฐานราก ผนัง พื้น คาน ฯลฯ แต่ไม่มีกล่าวถึงคานที่มีลักษณะเป็นจั่ว ว่าควรแยกหรือรวมอยู่ในรายการใด หรืองานเทคนิคที่อยู่ในปล่องลิฟต์ซึ่งมีวิธีการทำงานที่ต่างออกไป ก็อาจเกิดปัญหาว่าควรแยกรายการหรือไม่

สำหรับการแบ่งรายการงานโดยกำหนดเป็นวิธีการแบ่งไว้กว้างๆ จะมีความยืดหยุ่นสูงกว่า ถึงแม้ว่าจะมีข้อเสียบ้างในเรื่องของการตีความ แต่ก็แก้ไขได้โดยการเขียนวิธีการที่กระชับ เข้าใจง่าย และมีการยกตัวอย่างประกอบ ตัวอย่างเช่น มาตรฐานฯ ออสเตรเลีย ระบุว่าให้แบ่งงานคอนกรีตหล่อในที่ ออกตามชนิดและคุณภาพคอนกรีตที่ต่างกัน แบ่งตามชิ้นส่วนของโครงสร้างที่ต่างกัน เช่น ฐานราก คาน พื้น ฯลฯ แบ่งตามประเภทของชิ้นส่วนโครงสร้างที่ต่างกัน เช่น ฐานรากเดี่ยว ฐานรากแผ่ พื้นบนคาน พื้นที่วางบนดิน เสา ตอม่อ เสาอาคาร เสาเอ็น ฯลฯ และแบ่งตามลักษณะวิธีการก่อสร้างที่ต่างกัน เช่น เทแนวตั้ง แนวราบ แนวเอียง หรือเทใต้น้ำ เป็นต้น

สำหรับวิธีการแบ่งรายการงานโดยระบุเป็นรายการชัดเจน มีข้อเสียคือยากที่จะระบุให้ครบถ้วน จึงมีให้เฉพาะในส่วนที่เป็นบัญชีรายการปริมาณงานก่อสร้างเท่านั้น เนื่องจากการทำบัญชีรายการปริมาณไม่จำเป็นต้องแสดงรายการงานทั้งหมดในหมวด แต่แสดงเฉพาะงานที่มีในโครงการเท่านั้น แต่มีข้อสังเกตคือ P4 และ P5 ซึ่งเป็นบัญชีรายการปริมาณงานก่อสร้างที่จัดทำโดยบริษัทต่างชาติ (ตารางที่ 4.2) มีการแบ่งรายการงานที่ละเอียดคล้ายกับที่ระบุไว้ในมาตรฐานการวัดเนื้องานก่อสร้าง โดยมีการแบ่งรายการเทคนิคหล่อใน

ที่ตามส่วนโครงสร้างอาคารที่แตกต่างกัน เช่น เสา คาน พื้น ฯลฯ ส่วนอีก 13 โครงการ ซึ่งเป็นบัญชีรายการปริมาณงานก่อสร้างที่จัดทำโดยบริษัทคนไทย มี 5 โครงการ ที่มีการแบ่งตามส่วนโครงสร้างอาคารที่แตกต่างกัน ส่วนอีก 8 โครงการ จะแบ่งตามชนิดและประเภทคอนกรีตที่แตกต่างกันเท่านั้น อย่างไรก็ตามจะเห็นว่าบัญชีรายการปริมาณงานก่อสร้างที่จัดทำโดยบริษัทคนไทย มีการแบ่งรายการงานก่อสร้างอย่างง่าย ๆ และไม่ละเอียดเท่ากับบัญชีรายการปริมาณงานที่จัดทำโดยบริษัทต่างชาติ นอกจากนี้เหตุผลอีกประการหนึ่งที่บัญชีรายการปริมาณงานก่อสร้าง แบ่งรายการงานไม่ละเอียดอาจเป็นเพราะในโครงการไม่มีงานประเภทนั้น จึงไม่แสดงการแบ่งรายการงานให้เห็น

4.2 ประเด็นความแตกต่างของต้นทุน

สำหรับในประเด็นความแตกต่างของต้นทุน จะเห็นได้ว่าข้อมูลทุกกลุ่มที่ศึกษามา มีลักษณะการแบ่งรายการงานที่เน้นความแตกต่างของต้นทุนเป็นหลัก เช่น มาตรฐานการวัดเนื้องานของแต่ละประเทศกำหนดให้แบ่งงานเหคอนกรีตหล่อในที่ออกตามชนิดและประเภทของคอนกรีตที่ใช้ และแบ่งตามชั้นส่วนต่างๆ ของโครงสร้าง ทั้งนี้เนื่องจากคอนกรีตแต่ละประเภทย่อมมีต้นทุนค่าวัสดุที่แตกต่างกัน ส่วนที่ต้องแบ่งตามชั้นส่วน (ELEMENT) ของอาคารนั้น ก็เพราะว่าการเหคอนกรีตลงในโครงสร้างส่วนต่างๆ ย่อมมีความยากง่ายต่างกัน เช่น เหคอนกรีตลงในกำแพงย่อมยากกว่าการเหคอนกรีตพื้นหรือฐานราก เป็นต้น ซึ่งความยากง่ายในการเหคอนกรีตนี้ส่งผลให้ต้นทุนค่าแรงงานในการเหคอนกรีตสูงขึ้นไปด้วย แต่ในเรื่องการแบ่งตามชั้นส่วนของอาคารนั้นพบว่า ระบบ UCI ระบบ CIVSIB และตัวอย่างบัญชีรายการปริมาณ ส่วนใหญ่ไม่แยกงานเหคอนกรีตหล่อในที่ออกตามชั้นส่วนของโครงสร้าง

ข้อสังเกตอีกประการหนึ่งคือ การแบ่งรายการงานเหคอนกรีตหล่อในที่แยกตามชั้นของอาคาร ซึ่งพบในตัวอย่างบัญชีรายการปริมาณของหลายๆ โครงการ กลับไม่พบในมาตรฐานฯ การจัดเก็บและแยกแยะข้อมูล และมาตรฐานฯ วัดเนื้องานก่อสร้าง ตารางที่ 4.2 เป็นการสรุปลักษณะการแบ่งรายการงานคอนกรีตหล่อในที่ในแง่ของการแบ่งตามส่วนโครงสร้างอาคารและแบ่งรายการตามชั้นของอาคาร

ตารางที่ 4.2 สรุปลักษณะของกลุ่มข้อมูลบัญชีรายการปริมาณงานก่อสร้างในหมวดงานคอนกรีตหล่อในที่

ข้อมูล			แบ่งงานตามส่วน โครงสร้างอาคาร	แบ่งงานออกตาม ชั้นของอาคาร
รหัสโครงการ	ประเภทโครงการ	จัดทำโดย		
P1	อาคารสำนักงาน	คนไทย	X	✓
P2	อาคารสำนักงาน	คนไทย	X	✓
P3	อาคารสำนักงาน	คนไทย	X	X
P4	อาคารคอนโดมิเนียมพักอาศัย	ต่างชาติ	✓	X
P5	อาคารคอนโดมิเนียมพักอาศัย	ต่างชาติ	✓	X
P6	อาคารคอนโดมิเนียมพักอาศัย	คนไทย	X	✓
P7	อาคารสนามบิน	คนไทย	X	✓
P8	อาคารคอนโดมิเนียมพักอาศัย	คนไทย	✓	✓
P9	โรงแรม	คนไทย	✓	✓
P10	อาคารสรรพสินค้าและคอนโด มิเนียมพักอาศัย	คนไทย	✓	✓
P11	โรงแรม	คนไทย	X	✓
P12	อาคารที่ทำการธนาคาร	คนไทย	✓	X
P13	อาคารสำนักงาน	คนไทย	X	✓
P14	อาคารจอดรถยนต์	คนไทย	✓	X
P15	โรงแรม	คนไทย	X	X
UCI			X	X
CI/SfB			X	X
มาตรฐานฯ อังกฤษ			✓	X
มาตรฐานฯ ออสเตรเลีย			✓	X
มาตรฐานฯ นิวซีแลนด์			✓	X
มาตรฐานฯ อินเดีย			✓	X
ร่างมาตรฐานฯ ของไทย			✓	X

เมื่อวิเคราะห์จากตารางที่ 4.2 พบว่าจากตัวอย่างบัญชีรายการปริมาณงานก่อสร้าง 15 โครงการ มีอยู่ถึง 9 โครงการ ที่แยกงานก่อสร้างออกตามแต่ละชั้นของอาคาร ในขณะที่ข้อมูลกลุ่มอื่นคือระบบแยกเยาะและจัดเก็บข้อมูล และมาตรฐานการวัดเนื้องานก่อสร้าง ไม่มีการกำหนดให้แบ่งรายการงานก่อสร้างออกตามชั้นของอาคาร ทำให้พิจารณาได้ว่าถึงแม้งานเทคโนโลยีในแต่ละชั้นของอาคาร จะมีต้นทุนที่ไม่เท่ากันเนื่องจากต้องขนส่งคอนกรีตขึ้นที่สูงขึ้นและคนงานอาจทำงานยากขึ้น แต่ความแตกต่างของต้นทุนในเรื่องดังกล่าวมีน้อยจนไม่มีนัยสำคัญพอที่จะแบ่งรายการงานออกจากกัน พิจารณาได้จากบัญชีรายการปริมาณงานก่อสร้าง 9 โครงการ ที่แยกงานก่อสร้างออกตามแต่ละชั้นของอาคาร เมื่อดูราคาต่อหน่วยของงานรายการเดียวกันในแต่ละชั้นของอาคาร พบว่ามีราคาต่อหน่วยเท่ากัน จึงมีเหตุผลเชื่อได้ว่าการแบ่งรายการออกตามแต่ละชั้นของอาคาร ไม่ได้ทำเพื่อแยกงานที่มีต้นทุนต่างกันออกจากกัน แต่ทำด้วยเหตุผลอย่างอื่น เช่น เพื่อความสะดวกในการพิจารณาเบิกจ่ายเงินงวด เป็นต้น

4.3 ประเด็นลักษณะพิเศษเฉพาะของงาน

ในประเด็นเกี่ยวกับลักษณะพิเศษเฉพาะของงาน เป็นการพิจารณาถึงธรรมเนียมการปฏิบัติที่ยึดถือกันภายในประเทศของงานก่อสร้างบางรายการ เช่น ในเรื่องเกี่ยวกับการว่าจ้างผู้รับเหมาช่วง หรือหน่วยของการซื้อขาย เป็นต้น ที่บางครั้งอาจไม่สอดคล้องกับธรรมเนียมปฏิบัติของต่างประเทศ ทำให้มีผลต่อการแบ่งรายการงาน ซึ่งอาจขัดแย้งกับหลักเกณฑ์ทั่วไปของการแบ่งรายการงานก่อสร้างในเรื่องประเภทของงานที่ระบุว่างานแต่ละประเภทควรแยกรายการ และหลักเกณฑ์ในเรื่องต้นทุนงานที่ระบุว่างานที่มีต้นทุนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญควรแยกรายการออกจากกัน

สำหรับประเด็นลักษณะพิเศษเฉพาะของงาน ตัวอย่างที่เห็นได้ชัด คือ งานผนังกระจกรอบอาคาร ที่มีลักษณะเป็น CURTAIN WALL ซึ่งงานดังกล่าวประกอบด้วยงาน FRAME อะลูมิเนียม และงานกระจกหรือวัสดุผนังชนิดอื่น เช่น แกนิต หรือแผ่น PVC เป็นต้น โดยที่แต่ละงานมีลักษณะงานและต้นทุนที่ต่างกัน ดังนั้นโดยหลักการจึงควรแยกงาน FRAME อะลูมิเนียม และงานวัสดุผนังออกจากกัน แต่จากการศึกษาข้อมูลพบว่า ระบบ UCI และระบบ CI/SfB กำหนดรายการงาน CURTAIN WALL เป็นรายการเดียวโดยไม่มีการแบ่งย่อย ในขณะที่มาตรฐานฯ อังกฤษ ระบุว่างาน CURTAIN WALL ให้แบ่งเป็นรายการ ดังนี้

1. CURTAIN WALL (DIMENSIONED DESCRIPTION)

1.1 FLAT

- 1.2 SLOPING
- 1.3
- 2. ITEM EXTRA OVER THE CURTAIN WALLING IN WHICH THEY OCCUR
 - 2.1 INFILL PANELS
 - 2.2 PERIMETER
 - 2.2.1 HEADS
 - 2.2.2 SILLS
 - 2.2.3
 - 2.3

สำหรับตัวอย่างบัญชีรายการปริมาณ พบว่าทุกโครงการที่มีงาน CURTAIN WALL ไม่มีการแบ่งรายการออกเป็นงานย่อย แต่ระบุเพียงรายการเดียวคือ งาน CURTAIN WALL โดยมีหน่วยในการวัดเป็นตารางเมตร จึงมีเหตุผลเชื่อได้ว่า ถึงแม้งาน CURTAIN WALL จะประกอบด้วยงานย่อยหลายอย่างที่มิตันทุนต่างกัน แต่ในทางปฏิบัติสำหรับประเทศไทยมักจะว่าจ้างผู้รับเหมาช่วงเป็นผู้ทำงานทั้งหมด โดยตีราคาจากแบบรายละเอียดที่กำหนดเป็นตารางเมตร จึงมักไม่แยกงาน CURTAIN WALL เป็นรายการย่อย แต่จะวัดเหมารวมในหน่วยของพื้นที่เป็นตารางเมตร

งานอีกประเภทที่มีลักษณะคล้ายกันในแง่ของการแบ่งรายการงาน คือ งานพื้นอาคารระบบอัดแรงที่หลัง (POST-TENSION) ซึ่งลักษณะของงานประกอบด้วยงานหลายประเภทนอกเหนือจากงานตั้งไม้แบบผูกเหล็ก เทคอนกรีต เช่น งานวางแท่นยึด (ANCHORAGE) งานวางลวดอัดแรง (TENDONS) งานร้อยท่อ (DUCTS) งานดิ่งลวด และงานอัดน้ำปูน เป็นต้น โดยที่งานแต่ละประเภทมีลักษณะการทำงานต่างกัน มีต้นทุนต่างกัน ซึ่งในมาตรฐานการวัดเนื้องานก่อสร้างจะระบุให้แบ่งเป็นรายการงานย่อยออกจากกัน แต่เมื่อพิจารณาจากตัวอย่างบัญชีรายการปริมาณงานก่อสร้างอาคารในประเทศไทย กลับพบว่าในจำนวน 15 โครงการ ซึ่งมีอยู่ 9 โครงการ ได้แก่ P1, P2, P4, P6, P8, P9, P10, P11 และ P14 ที่มีงานพื้นคอนกรีตอัดแรงที่หลัง ทุกโครงการไม่มีการแยกรายการงานพื้นคอนกรีตอัดแรงออกเป็นรายการย่อย แต่เสนอเป็นรายการเดียวโดยมีหน่วยเป็นตารางเมตร ทั้งนี้เนื่องจากในประเทศไทย งานพื้นคอนกรีตอัดแรงเป็นงานที่ต้องว่าจ้างผู้รับเหมาช่วงที่เชี่ยวชาญเป็นพิเศษ ให้เป็นผู้ดำเนินการจัดทาลวดอัดแรงและอุปกรณ์อื่นๆ ที่จำเป็นตลอดจนติดตั้ง ดิ่งลวด และอัดน้ำปูนจนเสร็จกระบวนการ โดยผู้รับเหมาหลังมีหน้าที่ตั้งไม้แบบ ผูกเหล็ก และเทคอนกรีต เท่านั้น ซึ่งในการเจรจาว่าจ้างจะให้ผู้รับเหมาช่วงงานคอนกรีตอัดแรงคิดราคาในอัตราเหมารวมวัสดุอุปกรณ์ตามพื้นที่เป็นตารางเมตร ซึ่งในบางกรณีอาจรวมถึงการออกแบบด้วย ดังนั้นจะเห็นได้ว่า

สำหรับประเทศไทยงานพื้นคอนกรีตอัดแรงที่หลัง จึงไม่มีการแบ่งรายการงานออกเป็นรายการย่อย ซึ่งต่อไปในอนาคตถ้าลักษณะการว่าจ้างเปลี่ยนไป ก็อาจมีการเปลี่ยนแปลงวิธีการแบ่งรายการงานก็เป็นได้

4.4 สรุป

เมื่อพิจารณาการแบ่งรายการงานของข้อมูลแต่ละส่วน พบว่ามีการแบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. แบ่งโดยกำหนดเป็นวิธีการแบ่งงาน เช่น งานคอนกรีตหล่อในที่ ให้แบ่งตามชนิดและคุณภาพของคอนกรีต ให้แบ่งตามชิ้นส่วนโครงสร้าง และให้แบ่งตามวิธีการก่อสร้าง
2. แบ่งโดยกำหนดเป็นประเภทของงาน เช่น งานคอนกรีตหล่อในที่ ให้แบ่งเป็น ฐานราก พื้นคาน เสา คอนกรีตเทได้น้ำ ฯลฯ เป็นต้น
3. แบ่งโดยกำหนดเป็นรายการชัดเจน ซึ่งใช้ในการจัดทำบัญชีรายการปริมาณ เช่น งานคอนกรีตหล่อในที่แบ่งออกเป็น คอนกรีตพื้นกำลังอัด 240 กก./ตร.ชม. คอนกรีตเสากำลังอัด 320 กก./ตร.ชม. ฯลฯ เป็นต้น

ซึ่งทั้ง 3 วิธี ต่างมีข้อดีและข้อเสียในตัวเอง โดยการแบ่งเป็นรายการชัดเจนหรือกำหนดเป็นประเภทของงาน มีข้อดีคือ เข้าใจง่าย ชัดเจน แต่ก็มีข้อเสียคือยากที่จะกำหนดให้ครบถ้วน ครอบคลุมงานทุกประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการก่อสร้างอย่างรวดเร็ว มีวิธีการใหม่ๆ วัสดุใหม่ๆ เกิดขึ้นตลอดเวลา สำหรับการแบ่งโดยกำหนดเป็นวิธีการ มีข้อดีคือมีความยืดหยุ่นสูงกว่า แต่ก็ต้องอาศัยการตีความพอสมควร ซึ่งแก้ไขได้ด้วยการเขียนที่กระชับ และยกตัวอย่างประกอบ อย่างไรก็ตาม การที่จะพิจารณาว่าควรแบ่งรายการงานโดยเขียนเป็นรายการชัดเจนหรือเขียนเป็นวิธีการ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของงานแต่ละหมวด เช่น งานที่ประกอบด้วยงานย่อยประเภทต่างๆ ชัดเจนและไม่มากนัก ก็อาจจะนับเป็นรายการงานโดยตรงได้ แต่โดยทั่วไปควรระบุด้วยการเขียนเป็นวิธีการ สำหรับตัวอย่างแนวทางการแบ่งรายการงานในหมวดคอนกรีตหล่อในที่ มีวิธีการพอสรุปได้ดังนี้

1. แบ่งตามชนิดและประเภทของคอนกรีตที่ใช้เท เช่น คอนกรีตกำลังอัดต่างๆ คอนกรีตที่มีส่วนผสมพิเศษ เช่น คอนกรีตน้ำหนักเบา คอนกรีตกันน้ำ เป็นต้น

2. แบ่งตามชั้นส่วนโครงสร้างที่แตกต่างกัน เช่น พื้น เสา คาน กำแพง บันได หลังคาโค้ง ฐานราก แท่นเครื่อง เป็นต้น
3. แบ่งตามลักษณะงานที่ที่แตกต่างกัน เช่น เทคอนกรีตใต้น้ำ เทคอนกรีตโดยไม่มีเหล็กเสริม งานเทคอนกรีตโดยมีเหล็กเสริมมากกว่า 8 % ของพื้นที่หน้าตัด หรืองานเทคอนกรีตพื้นที่เอียงมากกว่า 15 องศา เป็นต้น

สำหรับประเด็นความแตกต่างของต้นทุน พบว่ามีผลต่อการแบ่งรายการงานจริง แต่ต้องพิจารณาเปรียบเทียบกับความสะดวกในทางปฏิบัติด้วย นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นนอกเหนือจากราคาที่มีผลต่อการแบ่งรายการด้วย ตัวอย่างเช่น มาตรฐานการวัดเนื้องานของทุกประเทศที่ศึกษา กำหนดในหมวดงานคอนกรีตหล่อในที่ให้แยกรายการงาน ตามประเภทของโครงสร้าง เช่น เสา คาน พื้น ฯลฯ แต่ไม่มีการระบุว่าต้องแยกตามความสูงของอาคาร แต่เมื่อพิจารณาจากตัวอย่างบัญชีรายการปริมาณ พบว่ามีหลายโครงการที่แยกงานคอนกรีตออกตามชั้นของอาคาร แต่มีเพียงบางโครงการที่แยกงานคอนกรีตตามชั้นส่วนของโครงการ ทำให้พิจารณาได้ว่า สำหรับประเทศไทยงานเทคอนกรีตโครงสร้างต่างๆ กัน และงานเทคอนกรีตตามชั้นต่างๆ โดยทั่วไปจะมีต้นทุนต่างกันไม่มากนักมีนัยสำคัญพอที่จะแบ่งเป็นรายการต่างหาก แต่ที่นิยมแบ่งงานคอนกรีตออกตามชั้นโดยที่มีราคาต่อหน่วยเท่ากัน เป็นผลเนื่องมาจากความสะดวกในเรื่องของการทำงาน เช่น การติดตามความก้าวหน้าของงาน หรือการพิจารณาจ่ายเงินงวดเป็นต้น กล่าวโดยสรุปก็คือ ปัจจัยที่มีผลต่อการแบ่งรายการงานสามารถสรุปได้ 4 ประการ คือ ความครบถ้วนของงาน ความแตกต่างของต้นทุน ความสะดวกในการนำไปใช้งาน และลักษณะพิเศษที่เกี่ยวข้องกับธรรมเนียมปฏิบัติทางธุรกิจ